

TREBATICKÉ ZRKADLO

V tomto čísle:

■ Pozvánka na hody	2
■ Z rokovani zastupitelstva	4
■ Kalendár vývozu odpadu	6
■ Z diania v materskej škole	7
■ Otvorená hodina u prvákov	10
■ Na konci sveta	12
■ Olympiáda málotriedok	16
■ Záver sme nezvládli	18

Ročník XII.

Číslo 2

Júl 2014

6. Memoriál Petra Minárecha

Stretneme sa o 10. hod pred OčÚ!

● Štart 5. ročníka memoriálu v roku 2013. Už túto nedeľu 27. júla sa uskutoční ďalší ročník miestneho bežeckého podujatia. Prostredníctvom Trebatického zrkadla pozývame k pretekárskemu okruhu všetkých spoluobčanov. Vaše športové povzbudzovanie a divácka náklonnosť máva medzi bežcami široký ohlas. Veríme, že svojou priazňou obdaríte i bežecký pelotón MPM 2014. Viac o podujatí čítajte na 14. strane.

Foto: archív obce

Tyranosaurus sa nás nebál

● Na konci školského roka navštívili škôlkari ZOO a Dinopark. Čítajte na 9. strane.

VÝZVA REDAKČNEJ RADY TZ

Zviditeľnite sa v novinách

Pomaly sa blížila komunálne voľby, ktoré predseda NR SR Pavol Paška vyhlásil na 15. novembra 2014. V našej obci je veľa občanov, ktorí majú podnetné nápady a chuť pracovať v obecnom zastupiteľstve vo funkcii poslanca, resp. v najvyššej funkcii starostu obce. Redakčná rada TZ týmto ponúka občanom, ktorí majú spomenuté ambície, možnosť zviditeľniť sa prostredníctvom našich novín. Ponúka priestor na stručnú charakteristiku osoby kandidáta ako i jeho stručnej vízie rozvoja našej obce.

Vaše príspevky privítame a radi uverejníme v nasledujúcom vydaní našich novín v mesiaci september. Doručíte ich môžete osobne, prípadne elektronickou poštou na Obecný úrad Trebatice do termínu 15.9.2014.

I týmto chcú poslanci obecného zastupiteľstva a starosta obce zastúpení v Redakčnej rade Trebatického zrkadla zdôrazniť základné princípy demokracie v záujme rozvoja našej samosprávy.

Mgr. ALENA JANKECHOVÁ
šéfredaktorka TZ

PRÍHOVOR STAROSTU

Obec sú ľudia, ktorí v nej žijú

Vážení Trebatičania, čitatelia Trebatického zrkadla! Je polovica leta a ja si naplno uvedomujem, ako čas letí. Zdá sa mi, akoby to bolo minulý mesiac, čo naše organizácie v prvých dňoch tohto roka pri-

pravovali svoje podujatia. Vnímam to, akoby to bolo nedávno, čo som sa koncom roka 2010 pracovne zoznamoval s novými poslancami obecného zastupiteľstva.

Dvanásť rok pôsobím vo funkcii starostu obce Trebatice. Za sebou vidím obdobie budovania si „svojho tímu“ najbližších spolupracovníkov, krásne začiatky zrodu obecných novín či elán ľudí okolo mňa pri zakladaní miestnej organizácie Jednoty dôchodcov na Slovensku, obnovy bežeckých pretekov či stolnotenisového oddielu. Hreje ma úžasný pocit z realizovaných investičných akcií – výstavba kanalizácie, Areálu zdravia, rekonštrukcia základnej školy, výstavba bytových domov a rozvoj individuálnej výstavby v lokalite Dolné záplotie, rekonštrukcia centra obce. Teší ma príchod investorov do našich priemyselných zón, rozvoj a napredovanie činnosti obecného futbalového klubu vytvorením mládežníckej akadémie. Zimomriavky mi stále idú po tele pri spomienke na stretnutie s rodákmi z Austrálie, Kanady a rôznych kútov Slovenska počas Osláv 900-tého výročia prvej písomnej zmienky o obci Trebatice. Väčšinu týchto ľudí som nepoznal. Rok po oslavách som stále s viacerými v pravidelnom kontakte. V každej korešpondencii zdôrazňujú hrdosť na to, ako sme ich prijali, ako sa obec rozvíja. Z ich e-mailov mám krásne pocity, ktoré ma vždy povzbudia a naštartujú, podobne ako získaná dotácia či novovybudovaná stavba. Tieto emócie prekonajú nepríjemné riešenia medziľudských vzťahov, susedských sporov či pracovno-právnych vzťahov. Dávajú úžasný náboj a silu ísť ďalej.

Uvedené spomienky ukrývajú v sebe niečo spoločné – ľudí v podobe občanov našej obce, rodákov, spolupracovníkov, funkcionárov miestnych organizácií. Obec je živý organizmus, ktorý ma občas naplňa prázdnotou. (Pokračovanie na 2. strane.)

Z OBECNEJ MATRIKY

ku dňu 14. júla 2014

Narodili sa

Gréta Golhová, Trebatice 27
Šimon Šoka, Trebatice 513
Sebastián Pivarčí, Trebatice 514

Prišľahovali sa

Branislav Kuštán, Trebatice 215
Mária Moravanská, Trebatice 184
Vladimír Moravanský, Trebatice 184
Juraj Mišo, Trebatice 513
Daniela Mišová, Trebatice 513
Juraj Mišo, Trebatice 513
Jozef Radošínský, Trebatice 380
Petra Radošínská, Trebatice 380
Alexej Halama, Trebatice 380
Ing. Silvia Valková, Trebatice 288
Mgr. Ivana Vasiňová, Trebatice 514
Tomáš Omasta, Trebatice 514
Jozef Jamrich, Trebatice 208

Opustili nás

Františka Palkechová, Trebatice 369
Anna Palkechová, Trebatice 226
Ján Palkech, Trebatice 226

Odsťahovali sa

Thung Kien Nguyen, Trebatice 136
Marián Vengrin, Trebatice 80
Jaroslav Kalný, Trebatice 513
Lenka Kalná, Trebatice 513
Mgr. Darina Fekiačová, Trebatice 348
Iveta Čuridlová, Trebatice 514
Dušan Čuridlo, Trebatice 514
Damián Čuridlo, Trebatice 514
Laura Duchoňová, Trebatice 514
Nikoleta Duchoňová, Trebatice 514
Richard Kaffel, Trebatice 514
Ing. Petra Miklíková, Trebatice 514
Jozef Kubran, Trebatice 442
Mgr. Mária Šegedová, Trebatice 414

- jb -

PRÍHOVOR STAROSTU

Obec sú ľudia, ktorí v nej žijú

(Dokončenie z 1. strany.)

Sú chvíle, kedy pri riešení rôznych situácií sa zamýšľam nad tým, či by sa s mojím rozhodnutím stotožnili tí, ktorí pri mne stáli, pomáhali mi, boli mi oporou, a, bohužiaľ, dnes už nie sú medzi nami. Ich názory a rady boli pre mňa dôležité. Títo ľudia boli ochotní robiť veci pre ostatných nezištné, v prospech rozvoja obce, často i na úkor svojej vlastnej rodiny. Veľmi mi chýbajú.

Život obce však ide ďalej a my, ktorí tu zostávame, musíme hľadať nových zapálených ľudí pre vec, pre napredovanie obce. I toto bolo jedným z cieľov rozsiahlej výstavby bytových domov v rokoch 2010 – 2012. Teším sa i z obnovy starších opustených domov a príchodu nových obyvateľov. V období rokov 2010 – 2014 nám stúpol počet obyvateľov takmer o 100 na súčasných 1335. Očakávame v krátkom čase ďalší prírastok rozvojom individuálnej bytovej výstavby v Dolnom záplotí.

Popri tradičných problémoch prišlo s príchodom nových obyvateľov i objavenie aktívnych ľudí, ochotných pomôcť. Chcel by som vyzdvihnúť pomoc a verejne sa poďakovať Ing. Mariánovi Valentovičovi, generálnemu riaditeľovi Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny SR, ktorý sa pravidelne z času

na čas zastaví na obecnom úrade s otázkou, či nepotrebujem v niečom pomôcť. Jeho konkrétne aktivity sú už premietnuté do rozvoja obce. Takisto by som chcel vyzdvihnúť činnosť Mgr. Vladimíra Hornáčka v oblasti dopravnej politiky obce ako i neoceniteľnú úlohu pri rozvoji mládežníckeho športu v obci a založení Centra futbalovej mládeže Jozefa Adamca. S menom Igor Kučavík sa zase spája posledné obdobie napredovania trebatického futbalu. Spoluprácu s týmito novými obyvateľmi našej obce si nesmierne vážim, rovnako tak, ako činnosť súčasných poslancov obecného zastupiteľstva. Hlavne tých, ktorí sa aktívne zapájajú do organizácie kultúrnych podujatí, obecných osláv, tvorby obecných novín. Život a rozvoj obce je o ľuďoch, ktorí v nej žijú.

Vážení spoluobčania, prajem Vám, ale i sebe, rodenému Trebatičanovi, aby rovnako zapálených ľudí pre napredovanie obce z radov rodákov ako i občanov, pre ktorých sa stali Trebatice domovom až v priebehu života, čoraz viac pribúdalo. Pekné slnečné dni!

Mgr. JURAJ VALO
starosta obce

● Spomínate? Je odvtedy už viac ako rok, čo sa v nedeľu 9. júna popoludní vydal obcou slávnostný sprievod pri príležitosti 900. výročia zmienky o obci a stretnutia rodákov.

POZVÁNKA

Organizátori:
Obec Trebatice
v spolupráci s Agentúrou DUNA, s. r. o.

Trebatické hody 2014

Miesto podujatia:
piatok, sobota – areál AMK Trebatice
nedeľa – Areál zdravia Trebatice
Termín:
15. – 17. augusta 2014

PROGRAM

piatok 15. augusta

16.00 – 16.30 h Saba
16.45 – 17.30 h Bystrík
17.45 – 18.45 h Heľenine Oči
19.00 – 20.00 h Arzén
20.15 – 21.15 h Hex
21.30 – 22.40 h Tublatanka

23.00 – 00.30 h Modus
00.45 – 02.15 h Zoči Voči

sobota 16. augusta

15.00 – 15.30 h Flingers
15.45 – 16.15 h Ranná nevoľnosť
16.30 – 17.15 h Gygy
17.30 – 18.25 h Aya
18.40 – 19.30 h Fuera Fondo
19.45 – 20.45 h Konflikt
21.15 – 22.40 h IMT Smile
23.00 – 00.20 h Ine Kafe

nedeľa 17. augusta

19.00 – 23.00 h Hudobná skupina Disk
SRDEČNE VÁS POZÝVAME!
(Zmena programu vyhradená.) - OcÚ -

Z OBECNEJ KRONIKY

Rok 1972

V aprílovom čísle Trebatického zrkadla sme sa začítali do udalostí v našej obci v roku 1970. Roku 1971 sme sa venovali pred rokom, v čase osláv 900. výročia prvej písomnej zmienky o našej obci. V tomto čísle prichádza na rad rok 1972. Je prvým rokom, kedy sa pera a funkcie kronikára ujal nový kronikár Ján Karkuš.

Ján Karkuš prevzal funkciu obecného kronikára 1. januára 1976. Od 1. septembra 1968 bol správcom osvetovej besedy a od 1. septembra 1975 aj riaditeľom tunajšej základnej školy. Roky 1972 – 1975 dopisoval dodatočne v roku 1976.

K 31.12.1972 mala naša obec 1186 obyvateľov. V tomto roku sa narodilo 24 detí, zomrelo 12 osôb.

V zložení národného výboru nenastali žiadne zmeny. V rade výboru bolo sedem poslancov, zasadala počas roka 19-krát, plénum tvorili všetci devätnásť poslanci a zasadali 6-krát.

V obci aj na družstve sa v tomto roku začali stavať betónové chodníky. Odpracovaných na nich bolo 6672 hodín a preinvestovaných 83 400 Kčs.

Školstvo v obci fungovalo tak ako v predchádzajúcich rokoch. V dome služieb bola umiestnená jedna trieda materskej školy, ktorú navštevovalo 28 detí.

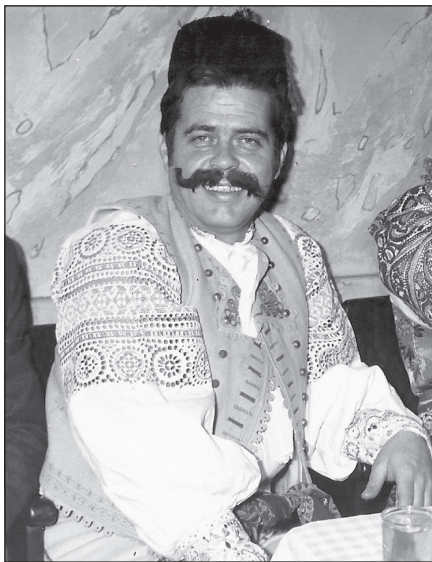
Základná deväťročná škola mala v štyroch triedach 85 žiakov. Riaditeľom bol Štefan Miklovič a okrem neho v nej vyučovali učiteľky Anna Miklovičová, Miroslava Bašnáková a Zlatica Karkušová. V prvej a druhej triede sa vyučovalo na zmeny. Do ZDS vo Vrbovom odchádzalo 16 žiakov.

Učitelia školy sa aktívne zapájali do politického a kultúrneho života v obci, navštevovali divadlá a programy na oslavy. Pod vedením Miroslavy Bašnákovej mala 12. marca 1972 premiéru divadelná hra Princezná sedmokráska. Žiaci školy s ňou vystúpili nielen pre obyvateľov Trebatíc, ale aj vo Vrbovom.

Od 1. januára 1972 obnovilo svoju činnosť miestne kino. Jeho zariadenie sa stalo majet-

• Krojovaná skupina v Televíznej estráde.

• Pamätáte si na neho? Áno, je to Oldo Hlaváček.

kom Osvetovej besedy v Trebaticiach, ktorej správcom bol Ján Karkuš. Premieťačom bol Karol Guttman, zriadencom Jozef Tonkovič. V tomto roku bolo premietnutých 64 filmov, navštívilo ich 3074 divákov.

13. februára 1972 nakrúcala v našom kultúrnom dome televízia z Bratislavy Televíziu estrádu. Účinkovali v nej krojovaní občania, trebatická dychová hudba a Oldo Hlaváček s Milanom Mlsnom. Estrádu vysielali v televízii 7. marca 1972.

Oslava Medzinárodného dňa žien bola veľkolepá. S kultúrnym programom vystúpili žiaci školy, staršie ženy s Adamom Radošinským v pásme Páračky a ľudový rozprávač Milan Mlsna.

Približne 300 občanov sa 1. mája zúčastnilo spolu s dychovou hudbou na prvomájovom sprievode v Piešťanoch.

Osvetová beseda pripravila pre ženy dva kurzy. Kurz vyšívania viedla učiteľka z Vrbového Mária Barošková, kurz prípravy studených jedál kuchár Troskovič z hotela Thermia v Piešťanoch.

Tanečných zábav bolo v tomto roku 16, organizovali ich miestne organizácie. Veľkému záujmu sa tešili najmä maškarný ples, krojované fašiangové zábavy, hodové zábavy a Katarínska zábava.

15. septembra 1972 naše JRD oslávilo 15. výročie svojho založenia. Na slávnostnej schôdzi boli zakladajúci členovia odmenení vecnými cenami.

JDR malo v tomto roku 690 ha poľnohospodárskej pôdy, z toho 684 ha ornej pôdy. Počet členov bol 246, v predstavenstve bolo 9 členov. Predsedom bol naďalej Bernard Jankech.

Zima bola v tomto roku veľmi mierna, na jar veľa pršalo. Pre časté dažde poľahlo obilie, žatva pokračovala pomaly. Napriek tomu však úroda bola dobrá, výnosy boli nasledovné: jačmeň – 49 q/ha, pšenica 51,5 q/ha, kukurica 48 q/ha, cukrová repa q/ha.

Významný úspech dosiahli naši futbalisti. A-mužstvo vyhralo okresné majstrovstvá a postúpilo do vyššej súťaže. Na jeseň tak hralo už v krajskej súťaži v I. B triede.

Stolnotenisové družstvo v zostave Vincent Ondačka, Jozef Tonkovič, Oto Trandžík a Peter Jankech vyhralo krajskú súťaž a prebojovalo sa do divízie.

- jp -

• Kurz prípravy studených jedál.

Z ROKOVANÍ OBECNÉHO ZASTUPITEĽSTVA

Stočné sa v roku 2014 nemení

Od vydania prvého čísla XII. ročníka Trebatického zrkadla zasadalo Obecné zastupiteľstvo v Trebaticiach dvakrát.

Závazný poradovník na obecné byty

Prvé zasadnutie sa konalo dňa 25. apríla 2014 s týmito hlavnými bodmi programu:

1. Kontrola plnenia uznesení obecného zastupiteľstva a odpovede na interpelácie poslancov z predchádzajúceho zasadnutia.

2. Správa o činnosti obecnej knižnice za rok 2013 – vypracovala a informovala knihovníčka obecnej knižnice Mgr. Antónia Babišová.

3. Správa hlavného kontrolóra obce o kontrolnej činnosti – vypracovala a informovala poslancov hlavná kontrolórka obce Bc. Simona Bičanová. Jej kontrolná činnosť bola zameraná na zistenie stavu dodržiavania všeobecne záväzných právnych predpisov, hospodárnosť, efektívnosť a účinnosť pri nakladaní s verejnými finančnými prostriedkami a majetkom obce, kontrolu príjmov Obce Trebatice so zameraním na miestne dane a kontrolu pokladne.

4. Obecná kanalizačná, s. r. o. – Ing. Ladislav Straka informoval poslancov o hospodárení Obcej kanalizačnej, s. r. o., za rok 2013, ktorá vykázala stratu vo výške 9 849,45 €. Je potešiteľné, že po prvýkrát od vzniku spoločnosti samotné stredisko Obce Trebatice vytvorilo zisk 1 106,34 €. S účinnosťou od 1.1.2014 poplatok za odvádzanie odpadovej vody (stočné) obecnou verejnou kanalizáciou prevádzkovanou Obecnou kanalizačnou, s. r. o., zostáva vo výške 1,152 €/m³ s DPH.

5. Stavebná lokalita Dolné záplotie – Ing. Janka Belicová informovala poslancov o výpovediach zo Zmluvy o nájme bytu č. 514/1/1, ktorú na obecný úrad adresovala pani Iveta Čuridlová, a nájme bytu č. 514/1/2, ktorú na obecný úrad adresoval Richard Kafel, obaja bytom Záhumenská ulica 514/1.

Na základe žiadosti o pridelenie obecného nájomného bytu obecné zastupiteľstvo schválilo tento záväzný poradovník: 1. Štefan Káčer, 2. Boris Rác, 3. Marcel Stanek, 4. Linda Tománová, 5. Tomáš Omasta, 6. Andrea Bezdeková, 7. Andrea Kubanová, 8. Silvester Klčo.

6. Zámer odpredaja nehnuteľností vo vlastníctve Obce Trebatice, v k. ú. Trebatice – parcely KN reg. „C“ č. 1510/62, orná pôda o výmere 237 m² v podielovom spoluvlastníctve Obce Trebatice – podiely obce tvoria časť stavebného pozemku v Dolnom záplotí.

7. Interná smernica – Verejný obstarávanie na dodanie tovarov, poskytnutie služieb a zhotovenie stavebných prác v podmienkach obce Trebatice. Smernica je predkladaná na rokovanie OZ v Trebaticiach z dôvodu novely zákona č. 25/2006 Zb. o verejnom obstarávaní, ktorá je účinná od 1. marca 2014.

8. Plat starostu obce – obecné zastupiteľstvo podľa § 4 ods. 2 zákona č. 253/1994 Z. z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest s účinnosťou od 1.5.2014 schválilo plat starostu v sume 2448,00 €.

Obec spravuje 8000 metrov komunikácií

Druhé zasadnutie obecného zastupiteľstva sa konalo dňa 30. mája 2014. Medzi dôležité body programu patrili:

1. Kontrola plnenia rozpočtu za I. štvrťrok 2014 – informoval starosta obce Mgr. Juraj Valo.

2. Zmena Rozpočtu Obce Trebatice na rok 2014 Rozpočtovým opatrením č. 2 – starosta obce informoval poslancov, že dôvod zmeny rozpočtu Obce Trebatice je zrealizovanie skutočného vývoja plnenia príjmov a výdavkov. Výrazné zvýšenie príjmov obec očakáva z predaja pozemkov v lokalite Hospodársky dvor – Doprastav a v lokalite Dolné záplotie.

Obecné zastupiteľstvo schválilo Rozpočtové opatrenie č. 2/2014, ktorým sa rozpočet obce na rok 2014 zvyšuje o 39 445 €. Po úprave bude rozpočet vyrovnaný v príjmovej a výdavkovej časti vo výške 679 434 €.

náklady na vývoz a uloženie komunálneho odpadu dosiahli v roku 2013 celkovú výšku 35 908,92 €, čo znamená v porovnaní s rokom 2012 zvýšenie o 2657,63 €. Na zvýšenie nákladov malo vplyv zvýšenie počtu zberných nádob rozmiestnených v obci.

5. Dopravná situácia v obci, stav miestnych komunikácií, chodníkov, dopravné značenie – starosta obce Mgr. Juraj Valo informoval poslancov, že Obec Trebatice spravuje takmer 8000 m miestnych komunikácií. Z toho je 5166 m ciest. Dĺžka chodníkov predstavuje 2722 m. Značná časť miestnych komunikácií nie je z pohľadu vlastníckych vzťahov usporiadaná. Ide o časť Štúrovej ulice, Severnú, Cintorínsku a Slnecnú ulicu. Za neuspokojivé možno považovať aj dopravné značenie. Existujúce značenie je, okrem značenia v miestach nedávno realizovaných, zastarané. Potrebne je jeho doplnenie a inovácia.

3. Správa o sociálnej politike obce – Obec Trebatice mala k 31.12.2013 prihlásených na trvalý pobyt 1333 obyvateľov. Priemerný vek obyvateľa obce bol 39,23 rokov. V obci žilo vo veku nad 60 rokov 240 obyvateľov, z toho 144 žien a 96 mužov.

Najstaršou občianskou obce bola pani Filoména Valková, narodená 27. apríla 1917. Najstarším mužom obce bol Vít Trandžík, narodený 23. februára 1919. Ku koncu roka 2013 ÚPSVaR v Piešťanoch evidoval v obci 25 uchádzačov o zamestnanie, čo predstavuje 1,87 %.

Obecné zastupiteľstvo vyčlenilo na rok 2013 v obecnom rozpočte na sociálne veci 10 974,93 €. Obec v roku 2013 udelila jednorazový finančný príspevok vo výške 33 € každému novorodencom s trvalým pobytom v Trebaticiach. Obecný úrad v spolupráci s OZ každoročne organizuje spoločné posedenia občanov spojené s kultúrnym programom. Veľmi dobre sa prezentuje práca MO Jednoty dôchodcov na Slovensku, ktorá zabezpečuje rôzne, nielen kultúrne aktivity v obci.

4. Odpadové hospodárstvo Obce Trebatice – starosta obce informoval poslancov, že

Stav miestnych komunikácií možno hodnotiť na viacerých miestach ako nevyhovujúci. Komunikácie sú poznačené budovaním inžinierskych sietí. V nevyhovujúcom stave je hlavne Horná ulica, Severná ulica a ulica k Domu služieb.

6. Stavebná lokalita Dolné záplotie.

Návrh na odpredaj nehnuteľností vo vlastníctve Obce Trebatice, v k. ú. Trebatice – parcely KN reg. „C“ č. 1510/254, orná pôda o výmere 28 m² vo výlučnom vlastníctve Obce Trebatice spol. AG FOIL, s. r. o., 426, 922 08 Veselé.

Návrh na odpredaj nehnuteľností vo vlastníctve Obce Trebatice, v k. ú. Trebatice – parcely KN reg. „C“ č. 1510/62, orná pôda o výmere 237 m² v podielovom spoluvlastníctve Obce Trebatice 1/4 a parcely KN reg. „C“ 1510/69 orná pôda o výmere 246 m² vo výlučnom vlastníctve Obce Trebatice Jánovi Mozolákovi a Miroslave Mozolákovej.

Zámer majetkovo-právneho usporiadania pozemkov pod miestnu komunikáciu vytvorených v zmysle urbanistickej a zastavovacej štúdie Dolné záplotie z parciel KN reg. „E“ č.1499/1 a 1498/1.

- ab -

MÁJ A JÚN NAŠICH SENIOROV

Kvetinové dni

*Nezábudka – kvietok malý,
kvitne vedľa potoka...*

I my sme sa vybrali za krásou. 10. mája sa v dedine Kátov konal špecializovaný jarmok zameraný na záhradníctvo – Kvetinové dni. Výber bol veľmi bohatý. Usmiate tváre, náruč plná zelene boli výsledkom spokojnosti návštevníkov. Veď, posúďte sami! (1)

V športovom areáli vystúpili deti MŠ, tanečná skupina zo Skalice, hudobná skupina Duo Jamaha. V areáli materskej školy bola výstava bonsajov, rezbárske sympóziu, výstava bábik – Háčkovaný svet. Neobišli sme ani Skalicu. (2)

*Kde si, o Mária,
kde ťa hľadať mám?*

Áno, i my sme hľadali. 31. mája bol pre nás farníkov z Trebatíc a Boroviec významný deň. Pán Kollár nás viedol na púť do Levoče. Hlavným organizátorom bol pán farár PaedDr. Patrik Katrinec. Navštívili sme Bazili-ku na Mariánskej hore a prosili o pomoc.

*Pôjdem k Tebe, Mária,
klaknem si na kolená.
Všetko sa Ti vyžalujem,
Matička milá. (3)*

3

● **Gotická socha Panny Márie z 2. polovice 15. storočia.**

Videli sme historickú radnicu s Kostolom sv. Jakuba v Levoči. Tá krása sa nedá opísať. Tú musíte vidieť. Dielo Majstra Pavla z Levoče chytilo za srdce každého návštevníka. Naša cesta pokračovala ďalej do Spišskej kapituly. Boli sme i na mieste posledného odpočinku biskupa Tondru. Vďaka, pán farár!

Poďakovanie patrí i vodičovi zájazdového autobusu za bezpečný návrat domov.

1

2

4

V popoludňajších hodinách 6. júna 2014 víťala Chtelnica dôchodcov z celého okresu. I naši členovia sa na juniálese zúčastnili. Bolo tam veselo. Nechýbal spev a tanec. (4)

Otvorenie letnej kúpeľnej sezóny v Piešťanoch je už tradíciou. Sprievod mestom od Kú-

peľného ostrova k Domu umenia sme so záujmom sledovali. Veď i náš folklórny súbor Kapustár tam bol. Držíme palce na prehliadke seniorských súborov v Piešťanoch i v Trenčíne. Čo nás čaká? Opekačka, kúpalisko, Kapustové hody. Príďte medzi nás!

EMÍLIA SUROVČIKOVÁ

Kalendár vývozu separovaného odpadu

2. polrok 2014

PAPIER

<i>mesiac</i>	<i>termín</i>
júl	18. (piatok)
august	29. (piatok)
september	–
október	10. (piatok)
november	21. (piatok)
december	–

Plastová nádoba (240 l) – slúži len NA ZBER PAPIERA.

Zberá sa: noviny, časopisy, brožúry, katalógy, cenníky, knihy, adresáre, telefónne zoznamy, lepenky, vlnité lepenky.

Nezberá sa: pergamenový, asfaltový, dechtový papier a lepenka, brúsny, masťný, lakovaný a napustený papier a lepenka, hygienický chýbný papier, obuvnícka lepenka, papierový prach a výseky dierkovačiek, papier a plasty znečistené potravinami.

Nádoba nesmie obsahovať nečistoty (piesok, uhlie, kovy, sklo, cement, drevo, kožu, gumu a iné).

PET FLAŠE A OSTATNÉ PLASTY

<i>mesiac</i>	<i>termín</i>
júl	18. (piatok)
august	29. (piatok)
september	–
október	10. (piatok)
november	21. (piatok)
december	–

Vrecia slúžia na zber PET fliaš a ostatných plastov.

Zberá sa: PET fľaše z nealkoholických nápojov v stlačenom stave, vrecká, fólie, igelity, plastové nádoby z kozmetiky, potravín (tégliky).

Vrece nesmie obsahovať nečistoty (piesok, uhlie, kovy, sklo, cement, drevo, kožu, gumu a iné).

BIOLOGICKY ROZLOŽITEĽNÝ ODPAD

<i>mesiac</i>	<i>termín</i>
september	26. – 27. (piatok – sobota)
október	–
november	7. – 8. (piatok – sobota)
december	–

Zberné miesta: pozemok na Staničnej ulici za rodinným domom p. Trandžíka.

Zberá sa: konáre, odrezky zo stromov.
Odvoz odpadu: individuálne.

Prosíme o dôkladné triedenie odpadov. Prispievate tým k ochrane životného prostredia a úspore dôležitých druhotných surovín ako i k zníženiu nákladov na zneškodnenie odpadu. Za spoluprácu a účasť pri triedení ďakujeme!

- OcÚ -

Procesia ku kaplnke za úrodu

Stalo sa už tradíciou v našej obci, že v poslednú májovú nedeľu sa veriaci spolu s duchovným otcom vyberú vyprosiť dar bohatej úrody do poľa. Nebolo tomu inak ani v tomto roku, v nedeľu 25. mája, keď sa niekoľko desiatok našich spoluobčanov spolu s PaedDr. Patrikom Katrincom, správcom farnosti, zúčastnilo na procesii ku kaplnke Panny Márie.

Veriaci sa po ceste modlili ruženec a po príchode na miesto dôstojný pán vyprosival bohatú úrodu čítaním evanjelií a požehnaním úrody na všetky svetové strany. Veriaci tak v spoločných modlitbách prežili krásne slnečné nedeľné májové popoludnie.

- aj -

Máme ďalšiu interaktívnu tabuľu

Deti z mladšej triedy našej materskej školy s ľútosťou aj trošku so závisťou prechádzali denne okolo triedy starších detí, v ktorej mohli predškôláci pracovať na interaktívnej tabuli. A mali vždy veľikánsku radosť, keď si občas mohli aj ony na nej niečo vyskúšať.

Preto nás potešila možnosť získať ďalšiu takúto hodnotnú vzdelávaciu pomôcku, dokonca zadarmo, v rámci projektu Ministerstva školstva SR Elektronizácia vzdelávacieho systému regionálneho školstva. Po prihlásení sa do projektu a jeho schválení nám po krátkom čase tabuľu priviezli, s ňou aj notebook, farebnú tlačiareň a nový edukačný program.

A tak už sa aj „maláci“ môžu tešiť z novej vzácnej pomôcky, môžu získavať nové vedomosti aktívnym a atraktívnym spôsobom.

JANA PALKECHOVÁ

• Interaktívna tabuľa spravila radosť najmä „maláčom“.

Z DIANIA V MATERSKEJ ŠKOLE

Viete, čo robíme celý deň v škôlke? Ak nie, príďte sa niekedy pozrieť na náš deň otvorených dverí. Každý rok ho organizujeme práve preto, aby rodičia videli svoje deti v situáciách, v ktorých ich bežne nevidia. Pri hrách s kamarátmi, pri cvičení, učení sa i pri jedle.

Učiteľky v tento deň s deťmi vykonávajú činnosti tak, ako v hociakom bežnom deň. Nič nie je nacvičené, natréňované. S našimi deťmi to ani nejde, veľmi rýchlo by to prezradili. V tomto roku výchovno-vzdelávaciu činnosť v staršej triede viedla Jana Palkechová, v mladšej triede Ivana Pohubová. A pretože práve v tom týždni sme si v materskej škole pripomínali Deň Zeme, aj všetky činnosti boli zamerané na ochranu životného prostredia, separovanie odpadu, experimentovanie. Deti skúmali digitálnym mikroskopom prírodniny, ktoré sa im zobrazovali v ohromnej veľkosti na interaktívnej tabuli, riešili jednoduché sudoku, čistili rybník a les od odpadkov, prikladali číslce podľa počtu objektov, skúšali, ktoré predmety

Rodičia bývajú až prekvapení

● Robíme si rozprávkové sudoku.

plávajú, ktoré klesnú pod vodu... Okrem toho cvičili, desiatovali tak ako každý iný deň.

Teší nás každoročný záujem rodičov o túto našu aktivitu. Veď to, že si niektorí kvôli dopoludniu strávenému v škôlke vezmú dovolenku, je pre nás veľkou ctou a pre nich príležitosťou spoznať aj iné stránky osobnosti svojho dieťaťa. Má to veľký význam. Každé dieťa sa správa celkom inak doma, pri mame a celkom inak medzi rovesníkmi. Pováčšine je to tak, že učiteľku v škôlke rešpektujú viac ako svojich doma. Takže rodičia bývajú až prekvapení, aké šikovné a múdre dieťa vlastne doma majú.

Stránky z diania v materskej škole
(7 – 9) pripravila JANA PALKECHOVÁ
Foto: archív materskej školy

● Čo tá lienka hľadá?

Svoje mamičky deti ľúbia každý deň, celý život. Avšak raz do roka im svoju lásku a vďaku môžu preukázať nielen objatím a slovom, ale aj vystúpením na oslave ich sviatku.

Škôlkari tak mali možnosť urobiť hneď dvakrát. Prvý raz na obecnej oslave v kultúrnom dome a druhý raz na „domácej pôde“, v materskej škole. Tu si ich vystúpenie mohli maminky aj babinky naplno vychutnať a tu si aj pani učiteľky mohli dovoliť predviesť s deťmi program, ktorý by naši malinkí v kultúrnom dome ešte nezvládli.

Básničky, pesničky, tančeky, scénky sa striedali, deti sa snažili zo všetkých síl a mamičky tleskali a tešili sa zo svojich malých pokladov. Po skončení programu deti odovzdali maminkám vlastnoručne zhotovené darčeky, a potom sa už pustili do hodovania. Zamaškrtili si na pripravenom občerstvení, ku ktorému prispeli všetky mamičky, spoločne si posedeli a podebatovali.

Za krásny program, ktorý veru s našimi malými škôlkarmi vôbec nie je jednoduché nacvičiť, patrí veľké poďakovanie všetkým učiteľkám.

Podakovanie mamičkám

● Ide nám aj mazúrka...

ŠPORTOM SME OSLÁVILI DEŇ DETÍ

Medaily rozžiarili detské očka

● Sú z nás naozajstní olympionici.

● Teraz ešte dokopnúť až po bránu...

Už tradične bývajú posledné májové a prvé júnové dni bohaté na množstvo akcií a podujatí, ktoré pripravujú dospelí pre svojich malých oslávencov – deti. Tie majú najradšej zo všetkého pohyb, zábavu a trocha maškrtenia, preto sme sa rozhodli využiť ponuku pána Petra Lišku a tohtoročný Medzinárodný deň detí osláviť na futbalovom štadióne v športovom duchu.

A pretože naši bývalí škôlkari a kamaráti zo základnej školy mali sviatok tak isto, plocha štadióna v ten deň patrila aj im.

Naša malá športová olympiáda bola plná zábavných disciplín, radosti z prekonávania prekážok, veselého behania a šantenia. Pani učiteľky pre deti pripravili stanovišťa, na ktorých bolo k dispozícii športové náčinie využívané futbalistami, a to bolo pre deti niečo celkom nové a netradičné. S chuťou a radosťou

v očiach preskakovali, plazili sa, behali, prenášali, kotúľali a kopali lopty. Pri odovzdávaní záverečných odmien – „ozajstných medailí“ – svietili očka všetkým malým, aj tým troška starším športovcom. A o tom, či sa tento deň deťom páčil, svedčia ich bezprostredné reakcie: „*Toto bol najkrajší deň v mojom živote!*“

Naše veľké poďakovanie za pomoc, ochotu, čas a sponzorsky darované medaily patrí pánovi Petrovi Liškovi.

● Aj školáci dostali medaily.

● Kto má najšikovnejšie nohy?

POĎAKOVANIE

Percentá pre deti

Občianske združenie TREBATICKÉ DETI úprimne ďakuje všetkým, ktorí nám darovali 2 % zo svojej dane.

Nie je v našich silách ani v možnostiach daňového úradu dozvedieť sa mená všetkých darcov, preto rovnako srdečne ďakujeme tým, o ktorých vieme, i tým, ktorí sú nám neznámi. Peniaze, ktoré nám prídu na účet v priebehu leta, budú použité na rekonštrukciu dvora materskej školy, nákup nových zariadení pre deti našej škôlky.

V ich mene, v mene všetkých zamestnancov materskej školy a v mene rodičov detí ďakujeme!

- OZ TD -

● Na výlete všetkým vždy chutí najlepšie.

Týždeň ochrany zdravia

Školský vzdelávací program našej materskej školy má názov Prvé krôčiky k múdrosti a už z jeho názvu vyplýva, že deťom počas celej dochádzky do škôlky vstupujeme základy poznatkov z každej oblasti života. Okrem vedomostí potrebných na vstup do základnej školy sú to oblasti environmentálnej, regionálnej i zdravotnej výchovy.

Týždeň od 7. do 11. apríla sa preto niesol v duchu ochrany nášho zdravia, výchovy k zdravému spôsobu života. Deti sa dozvedeli a vyskúšali si základy poskytovania prvej pomoci, s prehľadom vedeli vymenovať časti ľudského tela a ich funkciu, učili sa, ako si vlastné zdravie chrániť, čo mu prospieva i čo mu škodí.

Pomáhali nám aj digitálne učebné pomôcky, interaktívna tabuľa, edukačné programy... Všetky tieto nové, moderné prostriedky spetrujú a robia vzdelávaciu činnosť atraktívnejšou, deti sú pri nich aktívne a nové poznatky sú trvácnejšie. Vyvrcholením týždňa bol športový deň na futbalovom štadióne, veď pohyb na zdravom vzduchu je pre zdravie nevyhnutný.

● Našťastie, teraz to bola iba hra.

Cesta rozprávkovým lesom

● Kráľovná odmieňala deti sladkosťami.

● Koho si tu ježibaba nechá?

Les plný rozprávkových postáv – Bob a Bobek, Šmolkovia, Popoluška, Snehulienka, vodníci, čerti, ježibaby... Všetci títo čakali vo svojich rozprávkových kostýmoch na stanovištiach na nedeľkové a prekvapené deti. Školské stredisko záujmovej činnosti pri Základnej škole v Rakoviciach pod vedením Kataríny

Rafajdusovej v parku Strednej odbornej školy v Rakoviciach opäť pripravilo pre deti materských a základných škôl krásne podujatie – Cestu rozprávkovým lesom. Autobus postupne zväčšal a odvážal deti zo širokého okolia a park pri škole bol ako veľké mravenisko. Plný džavotu, smiechu, hudby a pri čertoch a ježibabách

aj plný sľubov o poslušnosti. Deti v každej rozprávke splnili úlohy, ktoré im rozprávkové bytosti zadali a za odmenu na poslednom stanovišti dostali od kráľovnej sladkú odmenu. Označení farebnými značkami na tváričkách sa spokojne pobrali späť do svojej škôlky. Ďalší veselý deň bol za nami.

Výlet za zvieratkami

Autobus plný detí, rodičov a zamestnancov materskej školy sa v utorok 10. júna 2014 vydal na dlhú cestu za zvieratkami do bratislavskej zoológickej záhrady. Aby bolo o deti dobre postarané, aby sa rodičia nemuseli o ne strachovať, okrem zamestnancov materskej školy sa na výlet vybralo aj jedenásť rodičov, takže z toho bol veľký rodinný výlet.

Po prekonaní všetkých nástrah hustej dopravy v našom hlavnom meste sme sa konečne dostali do ZOO plnej stromov a zvieratiek. Veľa detí tu bolo prvýkrát. Preto bolo pre ne veľmi vzácne vidieť naživo zvieratká, ktoré poznali doteraz iba z televízie a encyklopédií. Jednoznačne najväčší úspech u všetkých však mal DINOPARK. Ozvučené obrovské postavy týchto pravekých živočíchov

deti uchvátili. Nevedeli, ku ktorému sa skôr rozbehnúť, na ktorého si siahnúť, bežať pred jeho revom, odfoťiť sa na pamiatku. Dinosauri „odborníci“ názvy mnohých z nich dokonca poznali nasпамáť. Vyvrcholením ich radosti a úžasu bola návšteva tamjšieho 3D kina, v ktorom sa deti aj trochu báli, ale hlavne si naplno vychutnali pocit, akoby boli v ozaistnom pravekom svete. Na späťtočnej ceste sme sa zastavili na nábreží Dunaja a obdivovali dopravné prostriedky, ktoré u nás nemáme možnosť vidieť – obrovské lode, električky, trolejbusy.

Záverečné poďakovanie všetkých výletníkov patrilo vodičovi Jánovi Bačovi, ktorý nás s prehľadom previezol cez komplikovanú bratislavskú premávku a bezpečne priviezol domov.

● Toto je on, strašný tyranosaurus...

KONIEC ŠKOLSKÉHO ROKA V ŠKOLE

V rámci spolupráce s Materskou školou v Trebaticiach sme sa rozhodli ukázať budúcim prváčikom, ako sa učia naši školáci. Pozvali sme ich v pondelok 14. apríla na vyučovaciu hodinu prírodovedy v 1. ročníku. Vyučovaciu hodinu odučila pani učiteľka Dána Otrubová. Témou bolo Triedenie živočíchov.

Na začiatku hodiny si žiaci zopakovali poznatky z minulej hodiny. Pani učiteľka využila dataprojektor s výukovým CD. Žiaci na obrázku pozorovali zvieratká vo voľnej prírode a triedili ich podľa toho, v akom prostredí žijú. Do tejto aktivity zapojila aj predškolákov. Pri magnetickej tabuli pracovali s obrázkovým materiálom, kde bolo úlohou žiakov priradiť kartičku so značkou k zvieratku podľa spôsobu jeho pohybu. Opakovaciu časť ukončila hádankami o zvieratkách.

V hlavnej časti motivovala pani učiteľka žiakov rozprávkou o nespokojnom kuriatku. Týmto príbehom plynule nadviazala na tému vyučovacej hodiny, ktorá sa týkala častí tela a spôsobu pohybu živočíchov. Úlohu z pracovnej učebnice vypracovávali žiaci súbežne s obrázkom, ktorý bol premietaný na stene učebne. Nové učivo si precvičili pri magnetickej tabuli, kde triedili obrázky živočíchov podľa pokrytia ich tela. V ďalšej úlohe z pracovnej učebnice si precvičili triedenie živočíchov podľa toho, kde žijú. Živočíchov si

Otvorená hodina u prvákov

• Prváci prezentujú svoje vedomosti našim škôlkarom.

Foto: archív školy (3x)

potom žiaci nakreslili. Medzitým pani učiteľka pomocou hádaniek preskúšala aj predškolákov, ktorí potvrdili, že z nich budú výborní žiaci základnej školy. Záver hodiny patril utvrdeniu učiva prostredníctvom interaktív-

ných cvičení. Do tejto činnosti pani učiteľka Otrubová aktívne zapájala opäť aj predškolákov. Okrem získaných vedomostí si deti zo škôlky odniesli aj malú pozornosť – zvieratko vyrobené z vlny.

- mg -

Takých šikovných ešte nemali

V máji sme boli celá škola na dopravnom ihrisku vo Vrbovom. Privítali nás traja učelia, ktorí nám dávali pokyny a rozdelili nás do dvoch skupín. Jedna skupina išla na autíčka a na bicykle a druhá skupina išla do triedy, kde sa učili dopravné značky. Vybrali sme si autíčka alebo bicykle a išli sme si to vyskúšať. Už na začiatku sme my štvrtáci dostali cyklistické preukazy, a keď spravil niekto tri chyby, tak mu ho zobrali. Veľmi sme sa všetci snažili. Na značku stop sme museli zastaviť a dať prednosť v jazde všetkým vozidlám a na rôzne iné značky sme museli reagovať tak, ako na ozajstnej ceste, lebo inak by bola havária! Po hodinke sa skupinky vymenili. V triede nám ujo pustil video, a potom sme dostávali otázky, na ktoré sme odpovedali. Aby sme boli múdrejší, ujo nám ešte ukázal značky a my sme hovorili, čo znamenajú. Tých najlepších odmenil učebnicou z autoškoly. Veľmi sa nám tam páčilo. Veľmi milo nás prekvapila pochvala od ujo inštruktorov, ktorí sa vyjadrili, že tak šikovo pripravené deti tu ešte nemali.

ŽIACI 4. ROČNÍKA

• K orientácii na ceste patrí aj správny prechod cez priechod.

• Hanke Puvákovej sa v súťaži podarilo prekonať prekážku.

Na bicykli bezpečne

Dňa 14. mája som bola s Paťom Líškom, Paťom Palkechom a Paulínkou Tonkovičovou vo Vrbovom na krajskom kole dopravnej súťaže Na bicykli bezpečne. Našou úlohou bolo čo najlepšie splniť štyri disciplíny. Prvou bola jazda zručnosti, kde sme museli prejsť po rôznych prekážkach, napríklad po šikmej lavičke, slalomovej dráhe, točni atď. Druhá disciplína pozostávala z jazdy na bicykli podľa pravidiel cestnej premávky. Boli tam i rôzne značky. Nebolo to veľmi ľahké, ale zvládli sme to. Potom sme boli v triede, kde sme robili testy. Posledná úloha bola zameraná na povinnú výbavu bicykla. Súčasťou súťaže bola aj výtvarná časť s dopravnou tematikou. Keď boli testy hotové, všetko sa spočítalo a vyhodnotilo. My sme sa umiestnili na 7. mieste. Moja spolužiačka Paulínka Tonkovičová získala diplom za 1. miesto vo výtvarnej časti súťaže a jej výkres postúpil do celoslovenského kola. Boli sme radi, že sme sa mohli zúčastniť na takejto súťaži.

HANA PUVÁKOVÁ, 4. ročník

DEŇ MATIEK

Mamičkina slza šťastia

V nedeľu sme oslavovali Deň matiek. Bol veľmi okúzľujúci. Pripravili sme pre mamičky milé vystúpenie. Tancovali sme ľudové tance, spievali ľudové piesne a recitovali básničky. Na konci mamičky dostali od nás darčeky – krásny košík s kvetmi. Tento deň všetkých dojal. Moja mamička vyronila slzu šťastia. Všetky mamičky si to zaslúžili za to, ako sa o nás s láskou starajú.

Martinka Baleková, 2. ročník

Vystúpenie sa páčilo

Počas dramatického krúžku sme nacvičovali program na Deň matiek. Nacvičovali sme ho s pani učiteľkou Diankou Otrubovou. Naučili sme sa aj moderný tanec, ktorý sme tancovali spolu so štvrtáčkami. Hudbu púšťala pani učiteľka Danka Kováčiková. Na začiatku programu sme recitovali básničky. Spievali sme aj o Janíčkovi a Marienke. Janko bol Lucas Kováčik a Marienka bola Sára Belanová. Toto vystúpenie sa mi páčilo aj preto, lebo boli oblečení v krojoch.

Pre mamičky si nacvičili vystúpenie aj škôlkari. Tí vystupovali ako prví. Aj ich vystúpenie bolo veľmi pekné. Na konci vystúpenia sme darovali mamičkám darček a my sme dostali napolitánku Milu. Vystúpenie sa mamičkám veľmi páčilo. Som rada, že sme ich potešili. Žaneta Šulíková, 2. ročník

Názorné učenie je radosť

Nadšená bratislavská environmentalistka Petra Marinová, ktorá zasvätila svoj život pozorovaniu správania sa krásneho, majestátne vyzerajúceho vtáka žijúceho na „vysokej nohe“ – bociana, si pripravila pre našich žiakov zaujímavé aktivity. Aby deti lepšie pochopili realitu o živote týchto našich, zákonom chránených vtákov, prepojila svoje rozprávanie s hrou. Na chvíľu sa žiaci stali bocianmi stojacimi na jednej nohe. Zobákom z papiera sa snažili uloviť si žabku. Naučili sa veselú pie-

seň o bocianoch. Zahrali si na jednoduchých hudobných nástrojoch, ktorými napodobňovali zvuky prírody. Prezentácia sa školákom páčila, boli zvedaví, kladli veľa otázok. Možno z nich raz vyrastú takí istí nadšenci ako Petra Marinová. Škoda, že nad našou malebnou dedinkou bociany iba prelietajú.

Radosť z učenia mali aj žiaci z Krakovian, ktorí k nám zavítali v tento deň v rámci spolupráce medzi školami.

Mgr. KATARÍNA ZABADALOVÁ, učiteľka

• Naši „bociani“ sa učia s radosťou...

Foto: archív školy (2x)

Zázračný oriešok v Trebaticiach

Osmijanko sa koncom mája vybral počas rozhlasového festivalu Zázračný oriešok aj do našej Základnej školy v Trebaticiach, aby spolu s deťmi rozlúštil ťažkú hádanku – Čo sú dôležité veci?

Hlavný hrdina knižky Márie Ďuričkovej Guľko Bombuľko odvíjal zo seba nitky na rodinu, priateľstvo, kamarátstvo, zdravie, záchranu života zo žumpy, pomoc pri domácich úlohách, ale i novú hokejku, či futbalovú loptu. Nezostalo len pri túžbach, ale naši žiaci smelo namotávali svoje nitky a rozdávali rovnako svoju pomoc najbližším.

Presne pred 20-timi rokmi bola v našej škole vzácna návšteva – spisovateľka Mária Ďuričková. Prišla na besedu tak isto, ako teraz po dvadsiatich rokoch Osmijanko. Naši žiaci vtedy predviedli tete Ďuričkovej divadelné predstavenie Dve Marienky. Radosť o bola pre veľkú vtedy aj teraz.

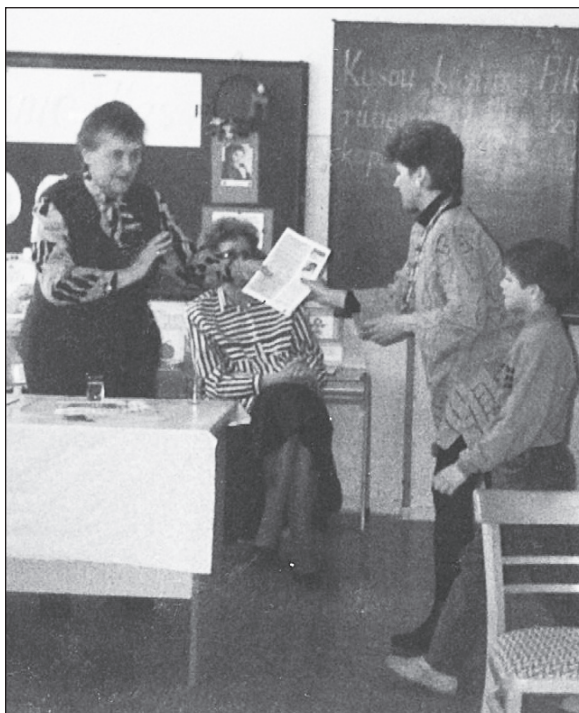
Okrem knížiek Márie Ďuričkovej spoznali žiaci aj Osmijankovu mamu – spisovateľku Kristu Bendovú a ďalších spisovateľov a ilustrátorov napr. Daniela Heviera, Jána Uličianskeho, Vlada Krála a osobne výtvarníčku Silvii

Sekelovú, ktorá mala pre všetky triedy pripravené tvorivé dielne a písmenkovú rozcvičku s Guľkom Bombuľkom. Svoje práce navzájom prezentovali a doplnili dramatickou úryvku z rozprávky O Guľkovi Bom-

buľkovi. Naše deti všetky usilovne pracovali a ukázali, aké sú šikovné.

Osmijankova „misia“ bola doplnená aj členkou detskej poroty z festivalu Zázračný oriešok – žiačkou Stelkou Držíkovou zo Základnej školy v Piešťanoch, ktorá porozprávala svojim kamarátom, ako sa stala členkou poroty a zarecitovala úryvok z Osmijankovej rozprávky O spomalenej krajine. Nakoniec Matúš Nižňanský z Mestskej knižnice v Piešťanoch odovzdal pre našu školu darčeky z rozhlasového festivalu. Takmer po troch hodinách sa Osmijanko so svojimi spoločníkmi vybral na cestu domov.

Zázitok z tohto kreatívneho podujatia obohatil nielen našich žiakov, ale i pedagogický zbor. Mgr. MÁRIA GONOVÁ, riaditeľka ZŠ

• Mária Ďuričková v škole v Trebaticiach v r. 1994.

V KRAJINE, KTORÚ SPRÍSTUPNILA AŽ PERESTROJKA

Na konci sveta

Odpradávná sa snažil človek kolonizovať prírodu, vnútiť jej svoje predstavy, ovládnuť a vyťažitiť z nej maximum, avšak, našťastie, sú na našej zemi miesta, kde sa mu to nedarí. Kamčatka patrí medzi ne.

Do Jelizova neďaleko mesta Petropavlovsk Kamčatský, tak znie celý názov hlavného mesta tohto polostrova, sme prileteli v druhej polovici augusta. Boli sme už na ceste 28 hodín, preleteli sme desať časových pásiem a boli sme riadne unavení. Na letisku nás čakal majiteľ cestovnej kancelárie, ktorú sme si našli doma cez internet. Bolo o desať hodín viac ako u nás.

Rusi začali osídľovať Kamčatku začiatkom 18. storočia. Stretli sa tu s domorodými kmeňmi Koriakov, Čukčov, Evenkov a Itelmeňov, ktorí nepoznali kov a žili prakticky v dobe kamennej. Domorodci si vysvetľovali prírodné sily, ktoré ich obklopovali a pri ktorých sa zo svahov hôr valila láva a zem sa im triasla pod nohami tým, že na vrcholoch sopiek žijú duchovia – gamulovia. Títo si pri svojich hostinách opekali v kráteroch celé veľryby. Ľudí v tom utvrdzovali zvláštne mraky v tvare pokrývky na hrniec, ktoré sa aj dnes veľmi často usadzujú nad vrcholmi sopiek. Ako prvý Slovak sa v roku 1770 dostal na Kamčatku Móric Beňovský, a to do vyhnanstva, ale podarilo sa mu utiecť za pomoci guvernérovej dcéry.

Na letisku v Jelizove pri Petropavlovsku Kamčatskom nás vítal nápis „Zdes načinaetsja Russija“. Je to asi pravda, veď tento polostrov obklopený studeným Ochotským morom a ešte studenším Tichým oceánom je na dohľad od americkej Aljašky. Američania z toho asi veľkú radosť nemajú, lebo v obrovskom Avačinskom zálive leží priamo oproti Petropavlovsku najväčšia základňa ruských atómových ponoriek menom „Rybačij“ a viac na sever polygón na odpaľovanie medzikontinentálnych rakiet. Preto bola Kamčatka pre prípadných návštevníkov dlhé roky neprístupná a otvorila ju až perestrojka po roku 1990.

Ľhneď po prilete sme sa pripojili k ruskej skupine, sadli sme do terénneho vozidla Kamaz a odišli do asi 100 km vzdialeného mesta s názvom Nadežda. Ubytovaní sme boli v drevenom baraku, ktorý kedysi zrejme slúžil ako robotnícky dom. Mal plastové okná, vo vnútri bol celkom slušný, ale elektrinu sme mali iba vo večerných hodinách z dieselového agregátu. V nasledujúcich dňoch sme navštívili a vystúpili na niekoľko aktívnych sopiek.

Vulkány ako na dlani

Mutnovskij (2323 m) je jedna z najaktívnejších sopiek polostrova. V 20. storočí vybuchol 10-krát. Posledný raz sa predviedol v plnej sile v roku 2000. Gorelij (1828 m), tento super vulkán mal počas státisícov rokov veľmi zložitý vývoj. Najstaršia kaldera (kráter) spred 300 tisíc rokov má priemer 25 km. Na nej vyrástli postupne ešte štyri vzájomne sa prekrývajúce vulkány. V poslednej kaldere o rozmeroch 12x13 km vznikol pred 10 tisíc rokmi dnešný Gorelij, ktorý má celkom 11 vrcholových a 30 bočných kráterov. Posledný silný, explozívny výbuch sa tu udial v roku 1985. Do atmosféry

sa vtedy dostalo množstvo popolčeka a plynov. Po výstupe na tieto dve sopky sme sa nasledujúci deň presunuli do oblasti Malky. Je to geotermálna oblasť, vyviera tu množstvo teplých termálnych prameňov, ktoré vytvárajú prírodné jazierka, v ktorých sa dá relaxovať. Dlho sme sa tu však nezdržali, už na ďalší deň sme sa presunuli južnejšie, pod ďalší činný vulkán Avačinskij. Vzhľadom na jasné počasie sme ho mali ako na dlani a keďže sme došli neskoro popoludní, zapadajúce slniečko sa oň opieralo svojimi lúčmi a ešte viac zvýrazňovalo jeho bordové sfarbenie vo vrchnej časti sopky. Ubytovaní sme boli v drevenej chate s celkom dobrou stravou, len tu bolo málo miesta na uloženie našej batožiny, ale jednu noc sme vydržali. Veď už na druhý deň bol výstup na vulkán, a potom sme plánovali sa zbaliť a odcestovať ďalej. Vstali sme skoro ráno, zjedli rýchle ra-

sa našou skupinou. Vedúcemu sme oznámili, že spiatočnou cestou ešte vystúpime na neďaleko ležiaci vulkán Verblud (2100 m), ktorý z diaľky naozaj vyzeral ako dvojhrbá ťava. V neskorých popoludňajších hodinách sme prišli na chatu, kde nás čakala dobrá večera – boršč a ryba.

Na druhý deň sme išli k rieke Bystraja, na ktorej nás čakal splav na gumených člnoch. Z brehu sme pozorovali, ako tiahli lososy proti prúdu, aby splnili svoju biologickú povinnosť a následne uhynuli, ale predtým museli prejsť nástrahami loviacich medvedov. Pri splave sme boli svedkami, ako asi 300-kilový mladý medveď napadol dvoch rybárov, ktorí lovili v jeho miestach. Nakoniec sa im podarilo krikom ho odohnať, keď už boli v úzkych, lebo za ich chrbtom bol len hustý les. Naši kormidelníci nalovili veľa pekných rýb, ktoré sme večer pri chate na rozlúčku s našimi spolocestujúcimi na drevenom uhli upiekli zabalené v listoch z pre mňa neznámej rastliny. Niektoré z rýb boli ikernačky, tak sme ochutnali aj červený kaviár.

● Na vulkáne Avačinskij (2741 m).

ňajky, zbaliли nutné veci a začali výstup. Bolo bezoblačné ráno, veľmi príjemné, všetci sme dúfali, že aj výstup bude príjemný. Čakalo nás 10 hodín výstupu a zostupu a pred nami v plnej kráse Avačinskij, 2741 m vysoký vulkán. Slniečko nás asi o deviatej začalo obšťaštrňovať svojimi lúčmi, naša skupina si zvolila pomalé tempo, preto sme ich opustili. Pod nohami popolček, začala sa nepríjemnejšia časť výstupu. Nohy sa zabárali do bordovo sfarbenej škváry, po pravej strane bolo lávové pole po erupcii v roku 1991. Dokonca tesne pod vrcholom bolo zafixované konopné hrubé lano. Na poludnie sme dosiahli vrchol a naskytl sa nám krásny pohľad. Vrchná časť krátera a jeho okolie hrali všetkými farbami, výpary spod zeme sa tlačili von a bolo cítiť síru. Ešte krajší bol výhľad. Medzitým ako sme vystúpili, tak vo výške asi 2000 m sa vytvorila biela oblačnosť a z tejto akoby prírodnej perinky vyčnieval z náprotivnej strany veľmi fotogenický, už nečinný vulkán Koryakskij (3456 m). Po krátkej prestávke a zdokumentovaní povrchu krátera sme začali zostupovať a práve sme sa míňali

Po jedenástich dňoch pobytu v teréne sme navštívili hlavné mesto polostrova Kamčatka Petropavlovskij. Keďže sme mali pred sebou ešte deväť dní a v meste bolo drahé ubytovanie, snažili sme sa nájsť niekoho, kto by nás zaviezol terénnym autom k najväčšej sopke na Kamčatke – Kľučevská (4835 m). Samozrejme, nenechali sme si ale ujsť prehliadku mesta.

Troška histórie

Tu sa na chvíľku pristavím s troškou histórie. Počas druhej severskej veľkej expedície na Kamčatku v rokoch 1733 – 1743 pod vedením známeho dánskeho moreplavca Vitusa Beringa, v septembri 1739 dostalo dvanásť mužov od Beringa úlohu vybudovať chatky, aby tu mohli dôstojníci v zime 1740 – 1741 prezimovať. A práve pri príležitosti príchodu Vitusa Beringa s loďou Svätý Peter a ruského morského dôstojníka Alexeja Čirikova s loďou Svätý Pavol v septembri 1740 nazvali toto osídlenie po názvoch oboch lodí Petropav-

lovska. Postupne sa toto miesto rozvíjalo, ale obyvatel'ov pribúdalo veľmi pomaly, lebo tu boli drsné podmienky. Až s nástupom sovietskeho Ruska sa začali stavať murované domy, zaviedol sa poriadok a systém pri budovaní a zakladaní ulíc.

Na meste je teraz vidieť, že sa po prestrojke mení, ale veľmi pomaly. Turistika je v plienkach, ceny za služby, ale aj v obchodoch, sú vysoké. Najmä ceny za ovocie a zeleninu sú vzhľadom na ich dovoz veľmi vysoké. Tu na polostrove je krátke vegetačné obdobie a okrem zemiakov a troška zeleniny som nevidel iné domáce produkty. Samotný polostrov je od ostatného Ruska tak troška odrezaný, keďže nie je cestné spojenie, iba letecké. Drvivá väčšina osobných vozidiel je dovezených z Japonska s riadením vpravo, hoci tu sa jazdí vpravo. Hromadná doprava ale funguje perfektne a je prevažne v súkromných rukách. Na prehliadku mesta sme používali práve hromadnú dopravu, prezreli sme si pamätné miesta, odfotili sme sa pri soche sv. Petra a Pavla, navštívili menší pravoslávny chrám. No dokončuje sa aj nový veľký chrám, ktorý už z diaľky svieti svojimi zlatými kupolami.

Zavítali sme aj k pobrežiu Tichého oceánu, ktorý vôbec nebol tichý, ba práve naopak, fúkal silný vietor a vytváral veľké vlny, voda bola studená. Zašli sme k prístavu a rozhodli sme sa objednať si na nasledujúci deň plavbu v malej loдке po obrovskom zálive Avačinský, ktorý vznikol po erupcii sopky a následne bol kráter zaplavený. Ešte sme stihli navštíviť miestnu tržnicu s rybami s veľkou ponukou údených lososov, červeného kaviáru aj čerstvých rýb. Na druhý deň sme odišli k prístavu na výlet do zálivu. Počasie sa na mori pokazilo, zostalo chladno, a tak nám ponúknutý čaj dobre padol. Pozorovali sme vodné vtáky a všimol som si, že sa tu vo veľkom množstve vyskytujú papu-chalkovia, ktorých som naposledy videl na Islande. Sú to výborní potápači, ale slabí letci. Ich hlavnými predátormi sú čajky a chaluhy. Obdivovali sme pobrežie, vlny boli čoraz väčšie, neklamný dôkaz toho, že sa blížíme k otvorenému moru. Tu zrazu z vody vyčnievali tri skalné útvary vysoké asi dvadsať metrov. Dominovali ako strážcovia zálivu, tiež pozostatok erupcie. Popoludní sme sa vrátili do prístavu a mali sme ešte dojednanú náv-

● **Vulkán Kľučevskaja (4835 m).**

števú u Sašu, ktorého sme náhodou stretli pri výstupe na jednu so sopiek a dal nám svoju vizitku. Mali sme totiž pred sebou ešte sedem dní a chceli sme sa s ním dohodnúť na krátkej expedícii k najväčšej sopke na Kamčatke – Kľučevskaja (4835 m). Býval v dlhej, starej prízemnej ubytovni na okraji mesta, kde bývalo aj veľa ďalších ľudí. Zariadenie mal veľmi skromné a na prvý pohľad bolo vidieť, že miluje prírodu a cestovanie. Času sme mali málo, lebo už na druhý deň sme chceli vycestovať. Rýchlo sme sa dohodli na cene a čase odchodu a ešte sme sa dozvedeli, že sprevádzal na potulkách po Kamčatke nášho bývalého prezidenta Rudolfa Schustera. Svet je malý.

Majestátna Kľučevskaja

Na druhý deň ráno o deviatej prišli pre nás k hotelu na terénnom osobnom vozidle šofér Paša (Pavol) a Saša ako sprievodca. Ako sa neskôr ukázalo, jeho znalosti a známosti boli na ceste veľmi užitočné. Čakala nás trasa dlhá 500 km smerom na sever, čo by nebolo také najhoršie, ale 100 km od mesta skončila

asfaltová cesta a začala sa štrková a prašná cesta akoby vyfrézovaná do brezového leša, lemovaná množstvom malých aj veľkých riek. Počasie sa nám ukazovalo v podstate pekné, aj predpoveď bola optimistická. Okolo šiestej večer sme dorazili do mestečka Kľuča a prespali u vulkanológov. V malej kuchynke sme vyčistili dve lososovité ryby, ktoré sme kúpili po ceste u miestneho rybára pri rieke Kamčatka. Každá mala asi 6 kg a ukázalo sa, že sú to ikernačky, v každej bolo asi 200 g ikier. Uvarili sme polievku, ktorá nám veľmi dobre padla po únavnej ceste, a ten lepší zostatok sme zobrali na druhý deň so sebou. Vulkanológov sme vzali do auta, čakala nás dobrodružná cesta smerom k útulni na úpätí vulkánu Kľučevskaja. Cesta žiadna, iba vyjazdené koľaje v popolčeku, ktorý vyzeral ako jemný piesok. Paša dvakrát aj zabľúdl, ale to jedno zabľúdenie bolo veľmi príjemné.

Názorne by som to opísal, že nám spadla spodná sánka. V pozadí sa týčila v plnej kráse Kľučevskaja, z ktorej vychádzala biela para, neklamný znak, že je stále aktívna. No a my sme sa ocitli v lese bez listov, všetky stromy dookola boli suché, zrejme od horúceho popolčeka z vulkánu, proste ten les bol mŕtv. Po troch hodinách strastiplnej jazdy sme prišli konečne k útulni. Ubytovali sme sa v jej hornej časti, v dolnej časti bol sporák na drevo, ale my sme mali so sebou plynové variče. Po jedle sme sa vydali na okolité malé vyhasnuté sopky, nachádzali sme veľa čučoriedok, ktoré boli troška väčšie ako u nás, ale kríky boli podstatne menšie, zrejme pod vplyvom drsnejších podmienok. Všade dookola boli lávové polia, staršie aj mladšie. Rozoznať sa to dá podľa toho, či sa na nich snaží uchytiť aspoň mach. A nad tým všetkým majestátny, dominantný vulkán Kľučevskaja, ktorý vybuchol za posledných 300 rokov viac ako 60-krát, takže jeho kráter sa neustále mení. Teraz má priemer okolo 700 m. Na druhý deň ráno s vychádzajúcim slnkom prvý pohľad patrila vulkánu. Samozrejme, mal iné sfarbenie, osvietený slniečkom bol sfarbený do žltá. Po raňajkách sme šli podstatne ďalej od našej útulne, dúfajúc, že uvidíme pasúce sa medvede na čučoriedkach. Po hodine cesty sme videli v diaľke sa pohybujuce tmavé postavy na protihlhom svahu.

(Pokračovanie na strane 15.)

● **Patróni mesta Petropavlovskij – sv. Peter a Pavol.**

METAMORFÓZY TREBATICKEJ DESIATKY

Memoriál Petra Minárecha po šiesty raz

Masové preteky na 10 km v uliciach Trebatíc patria medzi najkrajšie cestné behy na západoslovenskom vidieku. Tento sviatok džogingu sa zrodil v lete 1981. To domáca Telovýchovná jednota Mier oslavovala cez prvý augustový víkend polstoročie organizovaného športu v obci. Súčasťou pestrého programu bola aj bežecká oúvertúra. Odvtedy sa atletickému stromu v žiálivej pôde darí.

Pri zrode Trebatickej desiatky stála trojica Jozef Ondačka st., Peter Minárech a športový redaktor Trnavského hlasu Jaroslav Lieskovský. Napriek sparnému popoludniu vytvorilo účastnícky zoznam 1. ročníka sedemdesiat vytrvalcov. Cieľové stopky piešťanských rozhodcov z TJ Družba (pod vedením Jaroslava Ziela) ukázali najlepšie výkony pre známe trio Jozef Eichenbaum (Spartak ZŤS Dubnica n. V., 32:16,2 min) – Květoslav Hána (kategória od 40 rokov, moravský atlét bežal za Agrostav Trnava, 35:02,6) – Katarína Pénzešová (kategória žien, Krajský dom pionierov a mládeže Trnava, 41:59,1). Pre zaujímavosť, dvojďňové oslavy telovýchovných päťdesiatin vyvrcholili priateľským futbalovým duelom TJ Mier Trebatice – TJ Spartak TAZ Trnava. Kompletý prvotigový celok „bílých andelov“ zo slovenského Ríma zvíťazil 5:1 (2:1) gólmi Fijalku, Gašparíka, Švorca, Barkóciho a Zelenského, za domácich skóroval Taraj.

Szekeresov kompliment pre štáb aj divákov

Chýr o vydarenej premiére sa čoskoro rozšíril i v zahraničí. O dva roky neskôr, pri tamojšom celoslovenskom sneme kondičných a rekreačných bežcov, prejavilo intereso štartové čísla 216 mužov a žien (doteraz najviac), vrátane skvelých maďarských reprezentantov. Južní susedia sa prišli do Trebatíc otestovať pred majstrovstvami sveta 1983 v Helsinkách. Do našej obce vtedy zavítal

● Štart žiackych pretekov Memoriálu Petra Minárecha v roku 2013.

aj populárny Ferenc Szekeres, dvojnásobný účastník OH (1972, 1980). V druhom prípade, na trase v uliciach Moskvy, dokončil olympijský maratón dvanástym najlepším časom (2:15:18 h). Pri Trebatickej 10 mu však víťazné ruže nerozkvitli, keďže v čelnom súboji ho predstihol o tucet rokov mladší krajan Gyula Borka. Napriek tomu strieborný Szekeres do moderátorovho mikrofónu zložil Trebaticanom pozoruhodný kompliment: „Ani sa nám nechce veriť, aké krásne preteky dokážu zorganizovať nadšenci v tejto nevelkej obci. Veľmi sa nám tu páčilo. Za milé prijatie ďakujeme predsedovi miestneho národného výboru Jánovi Sedlákovi a členom organizačného štábu. Samozrejme, obísť nemôžem ani mnohých priaznivcov atletiky, ktorí pred svoje rodinné domy povytáhovali nádoby s vodou

a neustále nás povzbudzovali. So športom som precestoval prakticky celý svet, no s touľkou srdečnosťou pri vidieckych pretekoch sa bežec málokde stretne.“

Obdiv Szabóovej aj Hulánovi

Zo žien si získala sympatie početných divákov postavou nevysoká Karolína Szabóová. Jej rekordný čas 33:27,0 min (!) na pôvodnom okruhu, so štartom a cieľom v priestoroch futbalového areálu, už žiadna bežkyňa neprekonalala. Nečudo, veď do Trebatíc pricestovala 21-ročná Szabóová s vizitkou šiestej najlepšej maratónkyne z aténskych ME 1982 (2:40:50 h). Skvelá maďarská reprezentantka, neskôr štvornásobná svetová rekordérka na dlhé trate, nenašla premožiteľku ani na 42 195 metrov dlhých mestských súbojoch v Mníchove (1991) a San Franciscu (1994). Symbolickými víťazmi sa však u nás postupne stali všetci úspešní absolventi cestnej desiatky, bez rozdielu výkonnosti či veku, vrátane 78-ročného matadora Františka Hulána zo Spojov Bratislava (r. 1983).

Do kroniky obce sme postupne vpisovali nové bežecké edície. Okrem popredných maďarských atlétov sa zo zahraničia objavili v Trebaticiach aj milovníci džogingu z Anglicka, Česka, Nemecka, Švédska a Ukrajiny. Vôbec najrýchlejší záznam pri T-10 ukázal časomer v lete 1986 reprezentantovi ČS-SR Zdeňkovi Zalubilovi zo Slovana Hodonín (30:01 min). Na čiastočne zmenenom profile terajšej pretekárskej dráhy drží najlepší zápis Ondrej Puškár z roku 2008 (32:18 min).

Maniková na rozhorúčenom asfalte rekordne

Vlani oslavovala naša obec 900. výročie prvej písomnej zmienky. Tiež bežecký príspevok sa vydal, hoci 92 dospelých aktérov vytrá-pila doteraz najvyššia horúčava v celej histórii týchto pretekov. Napriek 39-stupňovej páľave

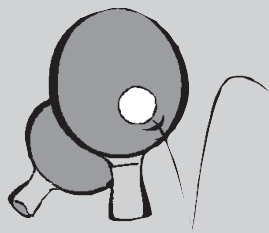
● Víťazi predchádzajúceho ročníka Memoriálu Petra Minárecha.

STO OFK TREBATICE – VYHODNOTENIE ROČNÍKA 2013/2014

Potrebuje štvrtého hráča

A-mužstvo stolnotenisového oddielu OFK Trebatice pôsobilo v súťažnom ročníku 2013/2014 v VI. lige Oblastných súťaží Trnava. Na začiatku sezóny sme si dali za cieľ vyhnúť sa baráži a o jednu až dve pričky skončiť vyššie.

Keď sme sa po jeseni pohybovali na 4. – 5. mieste a potrápili sme aj mužstvá ako sú Špačince C a Hoste, ktoré postúpili do 5. ligy, prišla jarná časť súťaže a úplne sme prepadli. Prehrali sme doma zápasy, ktoré sme na jeseň u súperov vyhrali, so Sasinkom, Trakovcami B, Jaslovskými Bohunicami B a Kočínom-Lančárom a už sme sa pohybovali na 10. mieste, čo znamenalo baráž. Vzhľadom na to, že Holíč B postúpil do I. ligy, baráži sme sa vyhli. Mužstvo skončilo na 10. mieste, odohralo 22 zápasov, z nich

bolo 6 výhier, 5 remíz, 11 prehier, teda 45 bodov. Najlepší z jednotlivcov bol Ladislav Regina, ďalej Ján Maco a Juraj Valo.

K tomu, aby sme sa v novej sezóne vyhli baráži, potrebujeme získať štvrtého hráča, ktorý by v zápasoch vyhral 1 – 2 body. Takisto potrebujeme zlepšiť

tréningsovú dochádzku, nájsť vhodný deň na odohratie domácich stretnutí. Po dobrej jesennej časti som osobne z umiestnenia a výsledkov sklamaný, i keď úroveň 6. ligy výrazne stúpila a niektoré mužstvá by sa ani v 5. lige nestratili. Na záver by som sa chcel poďakovať hráčom, ktorí nastupovali za A-mužstvo OFK Trebatice, za poskytnutie priestorov Obci Trebatice, starostovi ako i všetkým, ktorí nám fandia a držia palce.

**JÁN MACO, vedúci A-mužstva
STO OFK Trebatice**

Zastabilizovať káder a trénovať

B-mužstvo pôsobiace v VII. lige Oblastných súťaží Trnava skončilo po poslednom aprílovom kole súťažného ročníka 2013/2014 z dvanástich účastníkov na 8. mieste, keď 7 zápasov vyhralo, 1 remizovalo, 14 prehralo. Pre tento súťažný ročník bola charakteristická častá obmena mužstva. Na zápasy nastúpilo až deväť hráčov. Najúspešnejším bol Andrej Kopra, ktorý však nastúpil len na štyri zápasy, z ktorých tri vyhral. Nasle-

duje Juraj Hesko s úspešnosťou 57 % a Jozef Polčan, ktorý dosiahol úspešnosť 51 %. Mužstvo ďalej tvorili Vladimír Regina, Marek Havala, Rastislav Jankech, Stanislav Urban a Peter Jankech. Do novej sezóny je nutné zastabilizovať káder a zlepšiť tréningovú dochádzku. Ďakujeme za podporu všetkým priaznivcom stolného tenisu.

**VLADIMÍR REGINA, vedúci B-mužstva
STO OFK Trebatice**

V KRAJINE, KTORÚ SPRÍSTUPNILA AŽ PERESTROJKA

Na konci sveta

(Dokončenie zo strany 13.)

Vytiahol som ďalekohľad a moje tušenie sa potvrdilo. Bola tam statná medvedica s tromi mladými a neďaleko nej osamotený, asi trojročný čierny medveď. V dospelosti vážia medvede okolo 500 kg a nachádzajú sa tu v hojnom počte. Odhaduje sa, že ich tu je asi 20 000 jedincov. Jednoznačne sa im tu darí, ony sú tu doma, to ľudia sú tu na návštevu. Dlhú sme ich sledovali, ako sa pasú a v tom zavalenú smerom k nim ľahký vetrík. Zaciťili nás a mama medvedica sa rozhodla, že radšej opustí svoje miesto. Odchádzala do bezpečia, ratolesti ju nasledovali a vzápätí sa nám stratili z dohľadu. Spiatočnú cestu do útulne sme zvolili práve cez lávové pole, ale nebol to dobrý nápad. Predierali sme sa cez veľké lávové balvany, ktoré boli nestabilné, s možnosťou úrazu. Trvalo nám dosť dlho, než sme sa dostali na rozumný terén a boli sme radi, že to máme za sebou.

Je to koniec sveta?

Čas sa neúprosne krátil. Nasledujúci deň sme sa chystali na spiatočnú cestu. Večer sme pri vatre čakali na vulkanológov, ktorí boli v teréne, bolo už niečo po desiatej, a ich nikde. Podľa dohody im Saša vystrelil červenú svetlicu. Už sme si mysleli, že sa im niečo stalo, keď zrazu sa z tmy vynorili dve postavy. Vrátili sa v poriadku a mali so sebou aj vzorky, ktoré odobrali v teréne. Na otázku, čo ich zdržalo, odpovedali, že dvakrát sa pred nimi v diaľke páslu medvede a museli ich z úctyhodnej vzdialenosti obísť. Na ďalší deň sme sa vybrali na spiatočnú cestu. Geológov sme vyložili a my sme pokračovali v ceste.

Zastavili sme sa v mestečku Esso, kde žijú pôvodní obyvatelia Evenkovia. Tu sme navštívili skanzen a múzeum z histórie a života tohto národa. Na záver a na rozlúčku nám pripravili Saša a Paša rozlúčkový večer – šašlik zo sobieho mäsa a neodmysliteľnú vodku. Prespali sme v súkromí, v učiteľskej rodine na penzii za prijateľnú cenu, a už na druhý deň sme okolo obeda prišli do Petropavlovskaja. Ubytovali sme sa na vysokoškolskom internáte, veľmi slušne zariadenom a narýchlo nakúpili drobnosti na pamiatku domov, lebo na druhý deň nás čakal odlet.

Hoci bol iba začiatok septembra, na strohoch sa listy sfarbovali ako neklamný dôkaz, že sa nezadržateľne blížila jeseň. Na Kamčatke prichádza zima už v októbri. Je tento kúsok zeme koncom sveta?

Otázka zostáva nezodpovedaná, ale ja som nemal ten pocit. Ľudia sú tam dobrosrdeční, ochotne nám pomáhali na našich cestách. Na schodíkoch do lietadla patrili posledný pohľad zasneženým neďalekým vulkánom – „Da svidánia, Kamčatka“.

VOJTECH GALBAVÝ
Foto: archív autora

dosiahla Ľubomíra Maniková, celkovo jediná, za Atletického klubu Spartak Dubnica n. V. nový ženský rekord na súčasnej trati (38:58 min). Popri úradujúcej majsterke SR v cestnom behu na 10 km nezmorila vysoká teplota ani ďalších účastníkov. Ostatné prvenstvá v MPM 2013 patrili: Imrichovi Magyarovi (absolútne poradie mužov, Loko Trans Slovakia Šurany, 33:39), Jánovi Križákovi (40 – 49 rokov, AŠK Skalica, 33:52), Ervínovi Páleníkovi (50 – 59 r., NONA Trenčín, 37:55), Petrovi Fašungovi (60 – 69 r., Prievdza, 42:17), Vincentovi Bašistovi (od 70 r., OcÚ Demjata, 42:40), Dane Janečkovej (40 – 49 r., Running Team Bratislava, 41:56) a Eve Budinskej (od 50 r., OcÚ Poluvsie, 49:59). Desať kilometrov pokorili i juniory do 19 rokov, najrýchlejší Richard Moravec (TJ Spartak Myjava, 40:56). S lanským festivalom pohybu a zdravia sa snúbila aj milá udalosť. Pri záverečnom dekorovaní premiantov a žrebovaní pretekárskej tomboly v malom amfiteátri patrili kvety i vecný dar od domácich činovníkov hlavnému rozhodcovi trebatických a iných masových behov v širokom okolí Trnavčanovi Karolovi Duffekovi. Nestor telesnej kultúry sa krátko predtým dožil pri dobrej kondícii a zdraví osemdesiatych narodenín.

O úvod sa postarajú žiacke talenty

Pred nami je ďalšia kapitola trebatického bežeckého zápolenia s medzinárodnou účasťou. Otvárací ceremoniál dostane ze-

lenú v nedeľu 27. júla o desiatej hodine pred obecným úradom. Šiesty raz pôjde o Memoriál Petra Minárecha. Podujatím pod týmto názvom si uctíme pamiatku nezabudnuteľného kamaráta, ktorý nás náhle opustil 28. júna 2006 vo veku 51 rokov. Terajšie stretnutie vytrvalcov nadväzuje na tucet kapitol pôvodnej T-10. Usporiadateľský štáb aj tento rok vedie starosta obce Mgr. Juraj Valo (gestor pretekov) a prezident OFK Ing. Jozef Svetlík. Hlavnej konfrontácii mužov a žien, so štartom od pol jedenástej, bude predchádzať zápolenie štyroch rámcových kategórií žiactva na 500 a 1 000 m. Prvá vybehne na trať o 10.05 h. Pred rokom ovenčilo zápolenie talentov Michala Križáka (SZŠ Púchov), Viktória Trgovú (Kryha Bratislava), Mareka Jankoviča (MAC Rača) a Lýdiu Drahovskú (ŠBR Piešťany). Zahanbiť sa nedali ani dievčatá a chlapci z domácej športovej ligy. Strieborný stupienok obsadili traja: Paulína Tonkovičová, Samuel Valo a Michaela Valková, bronzoví boli Matúš Feranec, Lucia Holcupová a Matúš Valo.

Tiež prostredníctvom Trebatického zrkadla pozývame k pretekárskemu okruhu všetkých spoluobčanov. Vaše športové povzbudzovanie i provizórne stanovišťa s vodou už tradične dotvárajú kolorit atletického sviatku a ako sme sa dočítali aj v tomto príspevku, medzi bežcami máva divácka náklonnosť široký ohlas. Veríme, že svojou priazňou obdaríte i bežecký pelotón MPM 2014.

- lies -

ŠPORTOVÁ OLYMPIÁDA MÁLOTRIEDNYCH ŠKÔL

Opäť sme excelovali – sme najlepší!

● Rekordnými 16-timi diplomami sme opäť excelovali a dosiahli prvenstvo takmer vo všetkých disciplínach.

Foto: archív ZŠ (3x)

Bol to pre nás pekný, slnečný a významný deň – účasť na olympiáde málotriednych škôl. Tento rok ju 20. mája 2014 organizovala Základná škola a Obec Ostrov a zúčastnilo sa na nej osem škôl z okresu Piešťany. Slávnostné otvorenie sa začalo zapálením olympijského ohňa a milým prihovorom pani starostky a rodáka z Ostrova, paralympionika v cyklistike Vladislava Janoviaka. Pred súťažami sme ešte všetci zložili sľub športovcov a rozhodcov.

Súťažilo sa v dvoch kategóriách: I. kategória boli žiaci 1. a 2. ročníka a II. kategória boli žiaci 3. a 4. ročníka základných škôl. Takto povzbudení do férového športovania sme hneď vyhrali niekoľko miest v prvej disciplíne – v behu na 60 m: 1. miesto Žanetka Šulíková, 3. miesto Matej Hornák, 2. miesto Paulínka Tonkovičová, 2. miesto Kristián Dadič a 3. miesto Tony Nguyen. V behu na 600 metrov boli naši favoriti Kristián Štefanka a Paulínka Tonkovičová s 1. miestom a Tony

● Trebatické víťazky vo vybíjaní.

● Naši šťastní futbaloví víťazi.

Nguyen s 2. miestom. Najlepší sme boli aj vo futbale a vo vybíjaní, kde naši chlapci a dievčatá získali opäť prvé miesta. Nezaostávali sme ani v hode kriketovou loptičkou, v ktorom Martinka Malinová obsadila 1. miesto, Martinka Baleková 3. miesto, Nikolas Gogola 1. miesto a Patrik Liška 3. miesto. V zábavnej disciplíne preťahovanie lanom sme zasa dokázali, že sme šikovní a silní. Mladší žiaci zabodovali 1. miestom a starší žiaci 2. miestom. Nemali sme konkurenciu a 16 diplomov a zisk rekordných 91 bodov je toho dôkazom. Suverénne sme vyhrali celkové 1. miesto a cyklistické tričko ako darček na pamiatku od paralympionika Vladislava Janoviaka, ktoré sme hrdlo uložili do školskej vitríny medzi naše športové trofeje.

Táto olympiáda bola pre nás úžasná, sme veľmi šťastní a spokojní a budeme na ňu dlho spomínať. Škoda len, že je pre nás posledná. Radi by sme totiž i naďalej športovali a reprezentovali našu malú Základnú školu v Trebaticiach, na ktorú sme patrične hrdí!

ŽIACI 4. ROČNÍKA

CENTRUM FUTBALOVEJ MLÁDEŽE JOZEFA ADAMCA

Výkonnostné ciele sme naplnili čiastočne

V jarnom čísle Trebatického zrkadla sme čitateľov prostredníctvom príspevku člena Výkonného výboru Centra futbalovej mládeže Jozefa Adamca (CFM JA) Ing. Jozefa Svetlíka informovali o vytýčených cieľoch. Po jarnej časti sezóny 2013/2014 musíme zhodnotiť, že výkonnostné ciele sa nám podarilo naplniť iba čiastočne.

Dosiahlo ich len družstvo mladších žiakov, ktorí celou súťažou III. liga – stred prešli bez jedinej prehry a úspešne zvládli súboj s ŠK Sereď o prvé miesto. Naopak, starší žiaci neuspeli v posledných zápasoch sezóny a uvoľnili postupové druhé miesto ŠD Sereď, ktorá sa tak kvalifikovala v novom súťažnom ročníku do II. ligy. Vzhľadom na potenciál mladších žiakov odchádzajúcich z tejto vekovej kategórie k starším a vhodnému doplneniu družstva starších žiakov o talenty z okolia, je daný reálny predpoklad, že starší žiaci budú i v novom ročníku bojovať o popredné

Hodnotí tréner dorastu

K družstvu dorastu, ktoré pôsobilo v IV. lige – SZ čitateľom Trebatického zrkadla tréner mužstva Mgr. Vladimír Hornáček povedal nasledovné:

„Družstvo dorastu hrajúce pod hlavičkou MFK Vrbové skončilo na 9. mieste s počtom bodov 39 (12 víťazstiev, 3 remízy, 13 prehíer). Najlepším strelcom družstva bol Šurín – 8 gólov, Moravčík – 7 gólov. Najstabilnejšie výkony podávali Biro, Moravčík a Majgot, avšak dvojica Biro a Majgot sa počas roka zranila a ani jeden z menovaných nedohral súťažný ročník. Výraznejšie nesklamal nikto, ak prišli slabé výkony, boli spôsobené a charakterizované dvoma aspektmi družstva počas celého súťažného ročníka, a to boli sústavné zdravotné problémy a nevzretosť kolektívu v záťažových situáciách. Jedno s druhým úzko súvisí, čo je zjavné. Už jesennú časť sme dohrávali bez Majgota (roztrhnuté kolenné väzy). To bola len predzvesť toho, čo prišlo na jar. Postupne

Po prvom súťažnom ročníku v novom vytvorenom centre sme odhodlaní ešte viac pracovať, odovzdávať skúsenosti, ale aj 'učiť sa'.

Budúcnosť? Zrealizovať našu víziu jednoduššieho prechodu hráčov medzi jednotlivými kategóriami. Už pred nasledujúcim ročníkom sme v máji vytvorili kategórie mladšieho a staršieho dorastu. Bez rozdielu, či budeme v novom súťažnom ročníku hrať v tretej alebo v štvartej lige, sme s predstihom upravili tréningový a zápasový proces a zohrali aj tri prípravné zápasy s jednotlivými kategóriami, ktoré nás presvedčili o správnosti našej myšlienky. Už v májovom procese sme vyskúšali viacerých nových hráčov, ktorí sú odchovancami Vrbového a Trebatice (Adam Holán – Myjava, Igor Zelenay – Piešťany, Ondrej Macháč – Trnava, Denis Štefanka – Piešťany, Dávid Lipka – Piešťany), ako i hráčov, ktorí skončili v žiackej kategórii (Bielik, Kluc, Šiška, Murín, Amcha, Koprna, Ilenčík) a v neposlednom rade aj hráčov, ktorí prejavili záujem reprezentovať „naše farby“ (Hrnčiar, Hazda, Sedláček

• Dorastenecké družstvo CFM JA pred odchodom na letné sústredenie do Vítkova (ČR).

Foto: archív CFM JA

miesta tabuľky III. ligy – stred. Vzhľadom na slabšiu úroveň viacerých družstiev v tejto súťaži je cieľom mladších i starších žiakov v novom ročníku súťaž vyhrať a vybojovať si postup do II. ligy.

V rámci akadémie (CFM JA) pôsobili i dve družstvá prípravky, ktoré viedol Juraj Kuťka a Martin Směřička. Rovnako ako pri družstve predprípravky (tréner Jozef Halás) nie sú v týchto prípadoch pre VV CFM JA podstatné výsledky. Chlapci sa učia základom futbalu, vytvárajú si vzťah k tejto najpopulárnejšej kolektívnej hre. Trénerom dorasteneckého družstva, ktoré pôsobilo pod hlavičkou OFK Trebatice v Oblastných majstrovstvách Trnava, bol Martin Směřička. Výkony chlapcov možno hodnotiť ako nestabilné, i keď aj tu sa v závere súťaže začala prejavovať v hre družstva systematická práca.

sa v zápasovom procese vážne zranila až štvorica hráčov, ktorí tvorili kostru družstva – Biro (zlomenina členka), Konkuš (prasklina patelly kolena), Javorka (roztrhnuté kolenné väzy) a Šurín (natiiahnuté slabiny obojstranne), ktorý sa ako jediný zapojil do tréningového procesu počas jarnej časti. Problémy takého charakteru psychicky narušia celistvosť kolektívu, s čím sme sa nedokázali vyrovnávať počas celej jarnej časti. Je pravdou, že som viac očakával od hráčov, ktorí sa po súťažnom ročníku rozlúčia s dorasteneckou kategóriou (Amcha, Gondál, Potrok). Čo ma však ako trénera potešilo, je, že mladšia generácia hráčov (ročníky narodenia 1997, 1998) dokazovala v tréningovom procese a v zápasoch, že chlapci napredujú správnym smerom a družstvo má v nich svoj potenciál zlepšovať sa. Prejavovalo sa to hlavne účasťou a zanosťou v tréningoch.

– Piešťany, Burzala – Ratnovce). Príprava na nový súťažný ročník sa začala 2. júla.

Na záver by som chcel z trénerskej pozície a aj ako člen výkonného výboru CFM JA poďakovať hráčom, ktorí končia v kategórii dorastu, a popriať im veľa šťastia v nasledujúcom období a vo futbalovom napredovaní.

Všetkým chlapcom ďakujem za ochotu herne rásť, za účasť v tréningovom procese, za úspešnú konfrontáciu so súpermi v majstrovských a prípravných zápasoch a hlavne za komplexný prejav vzájomnej spolupráce pri vytvorení futbalového centra mládeže počas prvého roka existencie. Moje poďakovanie patrí aj celému výkonnému výboru CFM JA, samosprávam Vrbového a Trebatice, partnerom, sponzorom a celej futbalovej 'rodine' zapojenej do diania a chodu ešte stále 'mladého' centra.“

- jv -

OBEČNÝ FUTBALOVÝ KLUB TREBATICE HODNOTÍ

Záver sezóny sme nezvládli

Po jesennej časti sezóny 2013/2014 sme kraľovali V. lige západ s desaťbodovým náskokom pred TJ Slavoj Boleráz, pričom ešte pred posledným jesenným kolom bol náš odstup dvanásťbodový. V ňom sme hrali na pôde susedných Krakovian, kde sme v nadstavenom čase dostali gól a „len remizovali“ 2:2. Viacerí funkcionári sa neskôr zhodli, že táto strata bodov nás stála postup do vyššej súťaže.

Do jarnej časti sezóny sme sa posilnili o viacerých hráčov s cieľom zúročiť desaťbodový náskok a zaknihovať postup do IV. ligy. Úvod jarnej časti sezóny nám nevyšiel podľa predstáv, keď sme v šestnástom kole prehrali na ihrisku TJ Zvončín 0:1 a v devätnástom kole na domácom ihrisku len remizovali 1:1 s hosťujúcim FC Slovan Hlohovec. I keď sme sa potom nadýchli k sérii víťazstiev, v ktorých sme súperov porážali rozdielom triedy, dokonca Jacovciam sme nasúkali na domácej pôde deväť gólov, nestačilo to. Prišiel zápas v Oreskom, v ktorom sme opäť „len remizovali“ a keďže náš prenasledovateľ Boleráz nestratil počas jarnej časti ani bod, o všetkom sa malo rozhodnúť 15. júna na ihrisku TJ Slavoj Boleráz. Tento zápas očakávalo množstvo fanúšikov a nás tešilo, že vo veľkom počte boli zastúpení i fanúšikovia OFK Trebatice, ktorý vypravil na zápas pre svojich priaznivcov dva autobusy. Rozhodujúci moment prišiel už v 5. minúte zápasu, keď po chybe našej obrany strelili domáci po rohovom kope hlavou gól. Viac ako tisíc divákov na štadióne videlo v 82. minúte krásnu strelu nášho Dušana Klasa len do žrde bránky domácich. A i tu sa prejavilo staré porekadlo – lopta je guľatá. V prípade, že by sa odrazila do domácej bránky, postupujeme my. Žiaľ, nestalo sa tak a napriek historickému počtu dosiahnutých bodov – 74 (23 víťazstiev, 5 remíz, 2 prehry) sme pri rovnosti bodov s Bolerázom v dôsledku horšieho skóre zo vzájomných zápasov (doma sme vyhrali 2:1, vonku prehrali 0:1) a pri uplatnení kritéria väčšieho počtu strelených gólov na pôde súpera nakoniec o postup prišli. Museli sme sa len uspokojiť skonštatovaním, že to bola najlepšia sezóna trebatického futbalu za posledné roky. Napínava pre trebatického fanúšika až do posledného zápasu, v ktorom sme rozdrvili na domácom ihrisku susedov z Krakovian poľahky 5:0, a čakali na výsledok Bolerázu v Borskom Mikuláši. Záraz sa avšak neudial...

Najlepším strelcom mužstva bol Dušan Klas. Mužstvo sa opieralo o silnú zálohovú formáciu, v ktorej hrali prím mladí, dvadsaťroční futbalisti – Peter Liška, Jozef Halás, Martin Směřička. Možno práve ich skúsenosti boli potrebné k tomu, aby sme dokázali vyhrať i v rozhodujúcich zápasoch. Sú však budúcnosťou trebatického futbalu, keďže máme veľký záujem o to, aby sa stali našimi kmeňovými hráčmi – Halás, Směřička. Obaja sú mládežníckymi trénermi v našej futbalovej akadémii

a je predpoklad, že ich výkony budú ďalej rásť. Na záverečnom vyhodnotení starosta obce Mgr. Juraj Valo poďakoval chlapcom za reprezentáciu obce a vyzdvihol skutočnosť, že po čase pocítil vo „futbale presýtený“ Trebatičiaci malý futbalový ošial.

Odstartovala príprava na nový ročník

Príprava na nový súťažný ročník odštartovala 4. júla, pričom prišlo k viacerým výrazným zmenám. Klub po roku opustil tréner A-mužstva Martin Javorka a jeho miesto zaujal šéftrener mládežníckej akadémie, obyvateľ Trebatíc Mgr. Vladimír Hornáček. Ďalšie zmeny súvisia s odchodom niektorých hráčov – Dušan Klas (Rakúsko), Boris Mikláš (Smo-

sa nám podarí opäť vytvoriť kvalitné mužstvo a do súťaže vstúpime prvú augustovú sobotu na domácom ihrisku v zápase s TJ Moravský Svätý Ján úspešne. V druhom kole odchádzame za súperom do Šaštína-Stráží (Slovan Stráže je nováčik súťaže) a na hody hostíme v derby zápase susedné Krakovany.

Hrávať budeme v sobotu

Na záver by som chcel čitateľom Trebatického zrkadla prezradiť veľmi podstatnú zmenu, o ktorej rozhodol na jednom zo svojich júlových zasadnutí výkonný výbor OFK Trebatice – všetky domáce zápasy okrem hodového (17.8.) odohrá A-mužstvo OFK Trebatice v sobotu v stanovenom úradnom hracom čase. Dôvodom tohto rozhodnutia je zámer

● Zostane Jozef Horvát v OFK Trebatice?

Foto: archív OFK

lenice). Do prípravy sa nezapojil ani domáci odchovanec Matej Jankech a Mário Strečky (ukončené hosťovanie z Krakovian). Neistota je i pôsobenie dlhoročného hráča Jozefa Horváta. V súčasnom období sa administratívne riešia hosťovania hráčov z iných klubov – Martin Směřička, Jozef Halás, Jozef Glos (PFK Piešťany), Miroslav Kotula (FK Púchov), Daniel Rapavý (Drahovce). S určitosťou sa vracia z hosťovania z Krakovian náš hráč Lukáš Netsch. Do prípravy sa zapojili i viacerí naši odchovanci, ktorí prešli v dorasteneckom mužstve práve rukami trénera Hornáčka, Miloš Potrok, Lukáš Moravčík, Šimon Pažík, Roman Bíro. Práve začleňovanie vlastných odchovancov k osi mužstva – Liška, Halás, Směřička – bude hlavným cieľom najbližšieho obdobia. Nezostáva nám nič iné, len veriť, že

VV OFK pritiahnuť na domáci štadión viac divákov. Opodstatnenosť tohto rozhodnutia VV OFK vyhodnotí po jesennej časti a v závislosti od naplnenia očakávania rozhodne o tom, či sa bude v jarnej časti toto rozhodnutie meniť.

Cieľ do nového ročníka

Prioritou VV OFK Trebatice v novom súťažnom ročníku bude nadviazať na výsledky predchádzajúceho ročníka a znovu sa pokúsiť bojovať i s omladeným kádrom o postup do vyššej súťaže. Vzhľadom na začatú aktívnu prácu s mládežou, vďaka vytvorenia Centra futbalovej mládeže Jozefa Adamca, má futbal v Trebaticiach opäť svoju perspektívu.

Ing. JOZEF SVETLÍK
prezident OFK Trebatice